

ת"פ (תל אביב) 10115-09-19 - מדינת ישראל נ' ענבל מרים אור

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

ת"פ 10115-09-19 מדינת ישראל ואח' נ'
אור(עציר) ואח'

בפני כבוד השופטת דנה אמיר

בעניין: המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים:

1. ענבל מרים אור
2. דרור גלעדי - עניינו הופרד
3. אור סיטי נדל"ן בע"מ - עניינה הסתיים
4. מרום סיטי בע"מ - עניינה הסתיים
5. גריני סיטי בע"מ - עניינה הסתיים
6. אור בקונגרס בע"מ - עניינה הסתיים
7. מציצים נדל"ן בע"מ - עניינה הסתיים

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד טפת מויאל רוטשילד, עו"ד רוי גורדון, ועו"ד טל-יה קליין פרג
הנאשמת באמצעות שב"ס

גזר דין

רקע ועיקר הכרעת הדין

1. נאשמת 1 (להלן: **הנאשמת**) הורשעה ביום 8.11.2024 לאחר שמיעת ראיות בביצוע מגוון רחב של עבירות, חלקן בנסיבות מחמירות, כדלקמן: עבירות מס לפי חוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975 (להלן: **חוק מע"מ**), עבירות לפי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: **הפקודה**), עבירות מרמה, תחבולה וזיוף ושימוש במסמך מזויף לפי חוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**) ועבירות על חוק הגנת הצרכן, תשמ"א - 1981 (להלן: **חוק הגנת הצרכן**).

2. עוד לפני תחילת שמיעת הראיות, נאשם 2, דרור גלעדי (להלן: **גלעדי**) אשר הועסק כסמנכ"ל כספים בחברת אור סיטי החל ממרץ 2014, ושימש כמנהל כספים בפועל בקבוצת החברות (נאשמות 3-7 לכתב האישום), והואשם יחד עם הנאשמת בחלק מן האישומים, הפך לעד מדינה, ומשפטו הופרד

והסתיים. ביום 15.7.2021 הוגש נגדו כתב אישום המייחס לו את העבירות הכלולות באישומים 1,6,9 ו-14 בכתב האישום בעניינו, וביום 13.6.2023 נגזר דינו. בגזר הדין אימץ בית המשפט את הסכמות הצדדים, וגזר על גלעדי 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד קנס בסך 50,000 ₪ ומאסר על תנאי. בית המשפט קבע כי **"ברור שכתב האישום היה מצדיק ענישה חמורה יותר באופן משמעותי ואולם, כאשר נלקח בחשבון שיקול של הסכם עד מדינה או שיקול דומה של קושי ראייתי (לא בתיק זה), הדבר משליך באופן איכותי על הסדר הטיעון ועל בחינת בית המשפט את ההסדר"**.

3. נאשמות 3-7 (החברות בקבוצת החברות אשר נקבע בהכרעת הדין שהיו בשליטתה וניהולה של הנאשמת בתקופה הרלוונטית לכתב האישום) הואשמו גם הן בכתב האישום (להלן: **החברות/נאשמות 3-7**). בין החברות באמצעות נציגן, המפרק עו"ד איתן ארז, לבין המאשימה נערך הסדר טיעון. בהסדר הטיעון הוסכם כי החברות יודו בעובדות כתב האישום, יורשעו, והצדדים יעתרו במשותף להשתתף קנס כספי סמלי בסך 1,000 ₪ על כל אחת מהן. על פי דברי מפרק החברות עו"ד איתן ארז, במסגרת הסדר עם רשות המסים שולם סך של כ-5 מיליון ₪ המהווה הסרת מחדל מלאה מטעם החברות. כך גם לדברי ב"כ המאשימה. ביום 8.3.2021 נגזר דינו של החברות על ידי תוך אימוץ הסדר הטיעון.

4. בגזר הדין הבהרתי כי מובן שהקנס בשיעור המוסכם, אשר אף הוגדר כ"קנס סמלי", אינו עומד בעיקרון ההלימה שבבסיס תיקון 113 לחוק העונשין. זאת לאור העבירות בביצוען הורשעו החברות, חומרתן והיקפן. לצד זאת, קבעתי כי בנסיבות יוצאות הדופן של המקרה, לאור האינטרס הציבורי הרחב, נכון לאמץ את הסדר הטיעון ולגזור על החברות את הקנס הסמלי המוסכם בסך 1,000 ₪ כל אחת.

5. ביחס לנאשמת: על פי בהכרעת הדין הוכח שמשך שנים ועד 2016 פעלה בשוק הנדל"ן והמגורים באמצעות קבוצת החברות, ביניהן נאשמות 3 - 7, אשר ארגנו קבוצות רכישה לרכישת זכויות במקרקעין לטובת הקמת פרויקטים לדיור. עוד הוכח כי החברות היו חלק מקבוצות הרכישה בשיעורי החזקה שונים, לעתים לתקופות זמן קצרות, וכי הנאשמת היא בגדר מי שניהל עסק פרטי לרכישת ומכירת זכויות במקרקעין, והייתה חייבת ברישום כעוסק במע"מ. נקבע כי בפעילותה בעסקה הפרטי ניצלה הנאשמת את הניסיון והמוניטין שצברה בתחום הנדל"ן ואת מנגנוני הפעילות של החברות, ורשמה לזכותה באופן פרטי זכויות במקרקעין בפרויקטים שונים, אותן מכרה במרבית המקרים לאחר זמן קצר למצטרפים לקבוצות הרכישה.

6. ביחס לאישומים 1 - 7, בהכרעת הדין נקבע כי הוכח שבין 2008 ועד 2016 (להלן: **התקופה הרלוונטית**) במסגרת פעילותה בשוק הנדל"ן והמגורים המפורטת לעיל, ביצעה הנאשמת יחד עם החברות עבירות שונות על פי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ, במטרה להתחמק מתשלום מס, חלקן בנסיבות מחמירות. נקבע כי בכלל זאת, יחד עם החברות, הנאשמת ניהלה ספרי הנהלת חשבונות כוזבים, השתמשה במרמה ותחבולה, לא הוציאה חשבוניות, הגישה דוחות כוזבים ולא דיווחה על מלוא העסקאות אשר בוצעו במסגרת החברות ב-7 פרויקטים שונים (להלן: **הפרויקטים**). סכום העסקאות הכולל עומד על מעל ל-81,000,000 מיליון וסכום המע"מ הנובע מהן הוא כטענת המאשימה בסך של מעל 11,000,000 ₪.

7. בנוסף, ביחס לאישום 9 נקבע כי הוכח שבשנים 2014-2015 הנאשמת, יחד עם חברת מרום סיטי (שהייתה נאשמת 4 בכתב האישום), לא הגישו במועד דוחות למנהל מע"מ על שם חברת מרום סיטי ולא שילמו במועד את המס הכלול בחשבוניות שהוציאו, וכן הוציאו חשבוניות על שם חברת מרום סיטי מבלי שהיו זכאיות לעשות כן למרות סגירת תיקה של חברת מרום סיטי במע"מ. סכום החשבוניות

שהוציאו הנאשמת וחברת מרום סיטי הוא בסך כולל של 12,149,807 ₪ והמע"מ הנובע מהן בסך 1,853,539 ₪, מתוכן חשבוניות בסך 7,516,406 ₪ שהמע"מ הנובע מהן בסך 1,146,569 ₪ הוצאו למרות סגירת תיקה של חברת מרום סיטי.

8. ביחס לאישומים 3,4,5 ו-8 נקבע בהכרעת הדין כי הוכח שהנאשמת, אשר עסקה בייזום נדל"ן והייתה המנהלת ובעלת השליטה בחברות כאמור, ביצעה עסקאות כעוסק פרטי ועונה להגדרה זו (הגם שלא נרשמה אצל רשויות המס). כך, במסגרת פעילותה יחד עם החברות, פעלה לרישום זכויות במקרקעין על שמה הפרטי בפרויקטים המפורטים באישומים 1-7 ובפרויקט ה"ה" 52, ולמכירתן לקבוצות הרכישה, אך לא הוציאה חשבוניות ולא דיווחה על עסקאות אלה, תוך שימוש במרמה ותחבולה ובמטרה להתחמק מתשלום מס בנסיבות מחמירות. סכום העסקאות הוא בסך של 9,075,185 ₪, והמע"מ הנובע בסך 1,252,088 ₪.

9. בהכרעת הדין אף נקבע כי הוכח שכנטען באישום 10 לכתב האישום, בשנים 2014-2015 ניכר הנאשמת וחברת אור סיטי (להלן: **אור סיטי**) (שהייתה נאשמת 3 בכתב האישום), רכישות אישיות של הנאשמת כהוצאה ותשומה שלא כדין בדוחותיה של אור סיטי, במטרה להתחמק מתשלום מס. סכום הרכישות הפרטיות הוא לא פחות מ - 900,000 ₪, ומס התשומות הנובע מהן כ - 142,000 ₪. אף נקבע כי מימון רכישות פרטיות אלה על ידי אור סיטי מהווה חלוקת דיבידנד לנאשמת, וכי הנאשמת ואור סיטי פעלו במרמה ערמה ותחבולה על מנת שהנאשמת תתחמק מתשלום מס בגין הכנסתה זו. בגין מעשים אלה הורשעה הנאשמת בעבירות לפי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ ו - 220 לפקודה. הנאשמת אף הורשעה במיוחס לה באישום 11, השמטת הכנסה מדיבידנד ביחס ליחידה 99, דירת פנטהאוז שאת הזכויות בה רשמה גם על שמה (לצד אור סיטי), בפרויקט אור על הפארק. בנוסף, בניהול פנקסי חשבונות כוזבים של אור סיטי, מסירת תרשומת כוזבת בדוח ושימוש במרמה עורמה ותחבולה במטרה להתחמק ממס לפי סעיף 220 לפקודה. עוד נקבע בהכרעת הדין (ביחס לאישום 12) כי הנאשמת לא הגישה הצהרת הון ליום 13.12.2013 הגם שנדרשה לעשות כן.

10. ביחס לאישומים 13 ו - 14 נקבע בהכרעת הדין כי הוכחו עבירות המרמה, התחבולה והזיוף אשר יוחסו לנאשמת בכתב האישום.

11. כך נקבע כי הוכח שהנאשמת פנתה לשלושה לקוחות שהצטרפו לקבוצת הרכישה בפרויקט צ'לנוב, הציגה בפניהם מצגים כוזבים, וביקשה מהם לבצע העברה בנקאית לחשבון חברת מרום סיטי חלף שיק בסכום זהה שנתנו קודם לכן לפקודת נאמן הפרויקט. בנוסף הוכח כי הנאשמת ניצלה בתחבולה את טעותם של זוג לקוחות נוספים, תוך שגם בפניהם הציגה מצג שווא לפיו לא תפדה המחאה אותה ביקשו שלא תפרע, ככל שיבצעו העברה בנקאית באותו סכום לחברת מרום סיטי. כתוצאה מביצוע עבירות אלה התקבל בחשבון מרום סיטי סך כולל של 1,930,979 ₪ במרמה בנסיבות מחמירות, בתחבולה, ותוך ניצול מכוון של טעות הזולת.

12. עוד נקבע כי הוכח שבמהלך חודש פברואר 2016 הורתה הנאשמת לגלעדי ולטלי חיו (להלן: **חיו**), לזייף מסמך בנקאי בכוונה לקבל ממנהל סניף בנק מזרחי אישור להמשך פעילות בחשבון בנק של חברת אור סיטי, למרות חריגה ממסגרת האשראי בחשבון. הנאשמת הציגה את המסמך למנהל הסניף וקיבלה במרמה אישור להמשך פעילות החשבון ללא החזרת שיקים של חברת אור סיטי. נקבע כי הנאשמת הייתה מודעת באופן מלא למעשיה ופעלה בכוונה לרמות את בנק מזרחי. נקבע כי מעשי הנאשמת בוצעו בנסיבות מחמירות נוכח היקף המרמה והסכום במסמך שזייפה (בסך של כ - 28 מיליון ₪), היקף החריגה ממסגרת האשראי, סוג המסמך שזויף ומעמדה של הנאשמת בבנק מזרחי כאחת

הלקוחות המשמעותיים בסניף.

13. לבסוף, ביחס לאישום 15, בהכרעת הדין נקבע כי המאשימה הוכיחה שבין פברואר 2012 ועד אפריל 2016 פרסמה חברת אור סיטי מגוון רחב של פרסומים במדיה הכתובה בהם הזמינה את ציבור הצרכנים לרכוש דירות במחירים אטרקטיביים, תוך הסתרת העובדה שהפרסומים מתייחסים לארגון קבוצת רכישה לרכישת מקרקעין, פרט מהותי בעסקה, וכי בכך יצרה מצג כוזב בפרסומת לעניין טיב, סוג ומהות העסקה המוצעת כלפי הצרכנים. נקבע כי הוכח שהנאשמת לא פיקחה ולא עשתה כל שניתן על מנת למנוע את ביצוע העבירות. כמו כן, הוכח שהנאשמת לא התייצבה לחקירה לפני חוקרי הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן ללא הצדק סביר מספר פעמים.

14. כפי שפורט בהרחבה בהכרעת הדין (פסקאות 3-4 ובהרחבה בפרק שכותרתו "ניהול ההליך"), ניהול ההליך בעניינה של הנאשמת היה חריג והציב אתגרים רבים. זאת נוכח התנהלות הנאשמת במהלכו, ובכלל זאת, הפרעת השיטתית לדיונים בצורה בוטה וחסרת גבולות. כפי שמעידים פרוטוקולי הדיונים, פעמים רבות, כאשר בחרה הנאשמת להתייצב, היא התפרעה וצעקה במהלך הדיון, שרה, אכלה, האזינה לתכנים באוזניות, הגיעה באיחור ניכר ועזבה את האולם באמצע דיון ו/או לא התייצבה כלל, וכפרה בסמכות בית המשפט. כל זאת תוך שהשתלחה בצוות הפרקליטים, בגורמים שלישיים ובבית המשפט עצמו. במקרים המתאימים, האמור אף הביא לקביעה כי הנאשמת מוחזקת כמי שמפריעה לדיונים ומורחקת מהם.

15. כמפורט בהכרעת דין, הנאשמת סירבה בעקביות להיות מיוצגת בהליך, והסנגוריה הציבורית, אשר מונתה לייצגה בתחילת ההליך, שוחררה מן הייצוג מנימוקי בהחלטת מיום 21.9.2020. במהלך שנות ניהול ההליך שבתי והפצרתי בנאשמת שתיעזר בייצוג משפטי, והסברתי לה פעם אחר פעם את היתרונות שבכך עבורה, אך הנאשמת עמדה על סירובה.

16. הנאשמת אף לא התייצבה לדיון שנקבע לשימוע הכרעת הדין. לאחר שנעצרה ושוחררה בערבויות עם מתן הכרעת הדין, תוך שהבטיחה שתתייצב לדיונים, ולאחר שניתנה לה ארכה בת כחודש ימים לשקול אם תסכים כי יתקבל תסקיר לעונש בעניינה (הגם שהתנגדה לכך בדיון), שוב לא התייצבה לדיון אשר נקבע עד אשר נעצרה. בהמשך למעצרה, על יסוד בקשת המאשימה לעצרה עד תום ההליכים, ולאחר שנערכה לנאשמת בדיקה פסיכיאטרית ראשונית בבית החולים אברבנאל אשר מצאה כי היא כשירה לעמוד לדין, נעצרה הנאשמת עד לתום ההליכים, מנימוקי בהחלטת מיום 1.1.2025.

17. גם בדיון הטיעונים לעונש לא שיתפה הנאשמת פעולה, צעקה, שרה והתפרעה עד אשר נאלצתי במהלכו להוציאה מהאולם לאור הפרעתה. עובר לטיעון לעונש הבהרתי לנאשמת היטב את זכויותיה, כי ביכולתה לזמן עדים ולהציג ראיות לעונש וכי אשמע כל טיעון שיעלה מפיה במהלך הדיון (ראו גם החלטת מיום 22.12.2024 בה אף הוריתי לשב"ס לאפשר לה 7 שיחות טלפון על חשבון המדינה כדי להיערך). בנוסף, במהלך ימי מעצרה עובר לטיעון לעונש שבתי והפצרתי בנאשמת שתסכים לייצוג משפטי על הסנגוריה הציבורית (אשר ייצגה אותה על פי הוראתי בדיוני המעצר), או כל ייצוג משפטי בטיעון לעונש, ואף הבהרתי כי יינתן לסנגור שימונה פרק זמן סביר להיערך - אך ללא הועיל. משכך, גזר הדין ניתן מבלי שנשמעו טיעונים מצד הנאשמת, אשר כאמור לא שיתפה פעולה עם ההליך.

18. הגם שמדובר במהלך חריג, הנאשמת לא הותירה ברירה אלא לגזור את עונשה באופן זה. כפי שצינתי בהכרעת הדין, והדברים יפים גם לשלב זה של ההליך: במהלך ניהול ההליך שמתי לנגד עיני את חשיבות זכותה של הנאשמת להליך הוגן, אך לצד זאת, נתתי משקל גם לחשיבות האינטרס הציבורי שבקידום ההליך ובהכרעה חרף התנהלותה, שהוא בגדר חובתי. זאת על מנת שלא לאפשר לנאשמת

לעשות דין לעצמה ולהביא לכך שלא ניתן יהיה לברר את האישומים החמורים כנגדה ולגזור את דינה בשל התנהלותה.

תמצית טיעוני המאשימה

19. ב"כ המאשימה ביקשו כי יקבעו 4 אירועים שונים בגזר הדין. הראשון, לעבירות המע"מ בהן הורשעה הנאשמת במסגרת החברות ובכובעה הפרטי (אישומים 1-10); השני, לעבירות ההתחמקות ממס בגין קבלת דיבידנד, הכללת הוצאות אישיות בדיווחי החברות ואי הגשת הצהרת הון בהן הורשעה (אישומים 10-12); השלישי, לעבירות המרמה, התחבולה והזיוף בהן הורשעה (אישומים 13-14); הרביעי, לעבירות על חוק הגנת הצרכן בהן הורשעה (אישום 15). ב"כ המאשימה טענו לחריגות מעשי הנאשמת אשר הורשעה במגוון עבירות מקשת העבריינות הכלכלית. לטענתם, בבסיס העבירות כולן מרמה בה נקטה הנאשמת כנגד כל מי שנקרה בדרכה העסקית. כן הפנו להיקפן החריג בגובהו של העבירות.

20. בכל הנוגע לעבירות המס אשר ביצעה הנאשמת (אירוע ראשון ושני), הפנו ב"כ המאשימה לערכים המוגנים בעבירות אלה ולנסיבות ביצוען. כך, הדגישו את השיטתיות שבביצוע עבירות מס מסוגים שונים על ידי הנאשמת, את התחכום לצידן, ואת בביצוען תוך ניצול מערך החברות הסבוך שבשליטתה וניצול המשטר התאגידי. בנוסף, את התקופה הארוכה בה פעלה הנאשמת לביצוע העבירות ואת הנזק האדיר שגרמה לקופת המדינה בביצוען. עוד הדגישו כי הוכח שהנאשמת הייתה מנהלת ריכוזית בחברות, והיא זו אשר חוללה ויזמה באופן בלעדי את ביצוע העבירות, תוך שאף ערובה כספים בין החברות השונות, בין חשבונות הנאמנות של הפרויקטים השונים ובין כספי החברות ובין כספי החברות לכספיה האישיים. כנסיבה מחמירה נוספת הפנו לכך שהנאשמת בחרה להתעלם מהתרעות שקיבלה מבעלי מקצוע ביחס להתנהלותה, ונפטרה מבעלי מקצוע מתריעים. בטיעוניהם, הפנו לפסיקה הנוגעת לניכוי תשומות על יסוד חשבוניות פיקטיביות לשם הדגמת הענישה הנוהגת (בהינתן סכום העבירות והפסיקה הקיימת), תוך שהפנו לשונה ולדומה בינה לבין עניינינו. עתירתם היא **לקביעת מתחם ענישה שבין חמש לשבע שנות מאסר בפועל ביחס לאירוע הראשון, לצד קנס במתחם שבין 50,000 ₪ ל - 500,000 ₪ מיליון ₪.**

21. בכל הנוגע לאירוע השני הנטען, הפנו ב"כ המאשימה לעבירות המס שנכללו במסגרתו וטענו כי מדובר בהמשך ישיר להתנהלות העבריינית של הנאשמת תוך ערבוב כספיה האישיים עם כספי החברות לשימושה האישי. גם בהקשר זה הפנו להיקף העבירות הגבוה, לכך שהנאשמת היא יוזמת העבירות, ולכך שהעבירות בוצעו תוך ניצול המבנה התאגידי ועסקאות הנדל"ן שביצעה במסגרת החברות. גם בקשר לעבירות לפי הפקודה הפנו לפסיקה המדגימה לשיטתם ענישה נהוגת, תוך הדגשת הדומה והשונה בינה לבין עניינינו. עתירת ב"כ המאשימה היא **לקביעת מתחם ענישה שבין עשרים לארבעים חודשי מאסר בפועל ביחס לאירוע השני, לצד קנס במתחם שבין 50,000 ₪ ל - 500,000 ₪.**

22. ביחס לאירוע השלישי הנטען, הפנו ב"כ המאשימה לערכים המוגנים ולנסיבות ביצוע העבירות. ביחס לאישום 13, אישום המרמה והתחבולה שנקבע שנקטה הנאשמת כלפי לקוחותיה, טענו לחומרה יתרה במעשיה והפנו לאופי המצגים הכוזבים שיצרה תוך שניתבה כספים לא לה לכיסה ולתזרים החברות. בהקשר זה טענו שהנאשמת ניצלה לרעה את רצונם של לקוחותיה כי הכספים שיעברו אליה ישמשו לבניית ביתם ואת האמון שנתנו בה לאור מעמדה המיוחד. כן הפנו לריבוי פעולות המרמה, להיקף הכספים הגבוה, ולסיכון הרב בו העמידה את הכספים. ב"כ המאשימה אף הפנו לכך שלמרמה בה נקטה הנאשמת הייתה השלכה על כלל לקוחות פרויקט צ'לנוב ועל יכולתו של הפרויקט לצאת אל הפועל.

23. בכל הנוגע למרמה מושא אישום 14 כלפי הבנק, טענו ב"כ המאשימה כי מדובר במרמה חריגה

וחמורה. בהקשר זה הפנו לכך שהאישום מהווה את סוף דרכה העסקית של הנאשמת, וטענו כי בחרה שלא לקבל את המציאות אליה הגיעה, ופעלה להשגת מימון בדרכי מרמה על מנת להמשיך בדרכה העסקית. בהקשר זה ציינו לחומרה את המצג המרמתי שהציגה הנאשמת, וכי האשראי שקיבלה על בסיסו, לא הושב לבנק. בנוסף, הודגש לחומרה השימוש שעשתה הנאשמת בשניים מעובדיה לשם ביסוס המצג הכוזב ועריכת המסמך המזויף, תוך תכנון מוקדם וציני. כמו כן נטען כי מעשיה של הנאשמת הובילו בפועל לפגיעה במאות לקוחותיה, תוך שהעמידה בסיכון את עתידם של כלל הפרויקטים שהיו בניהולה. גם בהקשר זה הפנו ב"כ המאשימה לפסיקה תוך הדגשת הדומה והשונה לעניינינו. עתירת המאשימה היא **לקביעת מתחם ענישה שבין שנתיים לחמש שנות מאסר בפועל ביחס לאירוע השלישי.**

24. ביחס לשלושת האירועים הראשונים גם יחד, תוך חפיפה מסוימת ביניהם, טענו ב"כ המאשימה **למתחם ענישה כולל שבין שמונה לשתיים עשרה שנות מאסר בפועל, לצד קנס במתחם שבין 100,000 ₪ למיליון וחצי ₪.** בקשר לחפיפה בין המתחמים אף טענו כי לא קיימת זהות בין המעשים שהקימו את עבירות מע"מ לאלה אשר הקימו את העבירות על פי הפקודה, ואין מדובר במעשי עברין המתמזגים למעשה אחד, כפי שקורה פעמים רבות בסוג זה של עבירות.

25. אשר למיקום עונשה של הנאשמת בגדרי מתחם הענישה, עתירת ב"כ המאשימה היא כי עונשה ימוקם בחציו העליון של מתחם הענישה ויושטו עליה 11 שנות מאסר בפועל, קנס בחלק התחתון של מתחם הענישה, מאסר חלף הקנס, ומאסר על תנאי. זאת לאור הנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירות עליהן הצביעו המטות לטענתם את הכף לחומרה. כך ציינו את העדר שיתוף הפעולה של הנאשמת עם רשויות אכיפת החוק ועם ההליך המשפטי, וטענו להתנהלות מבזה, מניפולטיבית ופוגענית כלפי רשויות האכיפה ובכללם הגורמים האמונים על החקירה, כלפי גורמי הפרקליטות וכלפי בית המשפט. בנוסף, הפנו לכך שהנאשמת לא אפשרה קיום ההליך כסדרו, תוך הפנייה לדוגמאות. כמו כן הפנו לכך שהנאשמת לא נטלה אחריות לביצוע העבירות, וצינו את חלופי הזמן מאז ביצוען, תוך שהדגישו כי הנאשמת עשתה כל שביכולתה כדי לעכב ולסכל את ההליך, ולטענתם יש לזקוף לחובתה חלק ניכר מהימשכות ההליך על פני חמש שנים מאז הגשת כתב האישום.

26. לצד האמור, ציינו ב"כ הנאשמת כי הנאשמת נעדרת עבר פלילי וכי נגרמו לה נזקים מביצוע העבירות ומההליך הפלילי (הגם שנטען כי התמוטטות הכלכלית של קבוצת החברות והנאשמת והאופן בו נפגע מעמדה נובעים בחלקם מהתנהלותה שבבסיס העבירות). ב"כ המאשימה הפנו לפסיקה לפיה בעבירות מס מקבלים שיקולי גמול והרתעה בכורה על פני נסיבות אישיות. בנוסף, הפנו לכך שהנאשמת לא הסירה את מחדל המס לו גרמה בביצוע העבירות (לא את המחדל האישי ולא את מחדל החברות), על החומרה שלצד האמור לפי הפסיקה. בהקשר זה ציינו את דברי עו"ד איתן ארז, אשר שימש כמפרק החברות ונאמן בפשיטת הרגל של הנאשמת, לפיהם הנושים, ובכללם רשויות המס, צפויים לקבל חלק קטן מסכום נשייתם. עתירת המאשימה היא כי לא יינתן לכך משקל לקולא בעניינה של הנאשמת, משהתשלום לרשות המסים במסגרת הליכים אלה נעשה ללא שליטת הנאשמת וממילא אין מדובר בהחזר מלא. ב"כ המאשימה אף הפנו לטענות שנשמעו מאז הכרעת הדין ביחס למצבה הנפשי המורכב של הנאשמת, לאירוע נטען משנת 2018 בהקשר זה, ולצד זאת לכך שנמצאה כשירה לעמוד לדין בבדיקה פסיכיאטרית שבוצעה לאחרונה. בנסיבות אלה טענו שאין לתת לטענות בהקשר זה משקל.

27. ב"כ המאשימה אף התייחסו לעונשים אשר נגזרו על גלעדי וחיו והחברות, והדגישו את ההבחנות בינם לבין הנאשמת. **בסופו של יום עתרו כי יושט על הנאשמת עונש של 11 שנות מאסר בפועל,**

וקנס בחלקו התחתון של המתחם ומאסר תחתיו, בהתחשב בכך שבמקרה זה לא ניתן לאזן את עונש המאסר באמצעות קנס משמעותי, לאור מצבה הכלכלי של הנאשמת. לצד זאת מאסר על תנאי.

28. ביחס לאירוע הרביעי טענו ב"כ המאשימה מטעם הרשות להגנת הצרכן והפנו לערכים החברתיים המוגנים בעבירות, ציינו לחומרה את הנסיבות, והפנו לענישה הנוהגת תוך הדגשת הדומה והשונה. בכל הנוגע לעבירת אי הפיקוח לפי סעיף 25 לחוק הגנת הצרכן הפנו להיקף הפריסה הרחב של הפרסומים, על פני כארבע שנים, ולפוטנציאל הנזק הרב לצידם. בנוסף, למעורבותה של הנאשמת בפרסום המודעות, לסוג העסקאות שפורסמו, שווין הגבוה, ואופי ההטעיה על השלכותיה הקריטיות בהינתן שמדובר בהטעיה ביחס לעסקה היקרה בח"י אדם, רכישת דירה/זכות לדירה. עתירתם היא כי יגזר על הנאשמת **קנס במתחם שבין מיליון ₪ לשני מיליון ₪, וכי תיקבע תקופה בת שנת מאסר חלף הקנס**. לצד זאת הפנו לאי התייצבות הנאשמת לחקירות וטענו לזלזול עמוק שהפגינה. עתירתם היא **לקביעת מתחם ענישה שבין חודש לחצי שנת מאסר בפועל לצד קנס שבין 100,000 ₪ ל - 200,000 ₪**. עתירתם היא כי עונשה של הנאשמת יקבע ברף הגבוה, תוך שהפנו לנסיבות הקונקרטיות שאינן קשורות לביצוע העבירה, והצטרפו לטיעונים בהקשר זה.

מתחם העונש ההולם

29. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

30. במקרה זה, חרף טיעוני ב"כ המאשימה, מצאתי כי בהתאם למבחן הקשר ההדוק אשר נקבע בע"פ 4910/13 אהמד בני ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14) (להלן: **הלכת ג'אבר**), מתקיימים שלושה אירועים עונשים ולא ארבעה כטענתם. הראשון, ביחס לעבירות המס בכללותן, השני, לעבירות המרמה, תחבולה וזיוף, והשלישי לעבירות על חוק הגנת הצרכן. ודוק, אשר לקביעת אירוע אחד לכלל עבירות המס - אכן, חלק מעבירות המס בוצעו על ידי הנאשמת במסגרת החברות בעוד שחלקן האחר בוצע בכובעה הפרטי, וכטענת המאשימה, אין מדובר באותו סט נסיבות מדויק המקיים עבירות על פי חוק מע"מ והפקודה גם יחד. עם זאת, משמרבית מרביתן של העבירות בוצעו בזיקה לפרויקטים השונים במהלך ובמסגרת פעילות הנאשמת בתקופה הרלוונטית בשוק הנדל"ן והמגורים, כשגם בעת ביצוע העבירות בכובעה הפרטי, הנאשמת ניצלה את הניסיון והמוניטין שצברה בתחום הנדל"ן ואת מנגנוני החברות - הרי שעל פי מבחן הקשר ההדוק יש לקבוע אירוע אחד לכלל עבירות אלה.

31. בקשר לקביעת מספר אירועים ראו גם דברי בית המשפט העליון בהלכת ג'אבר ובע"פ 6888/17 שירזי נ' מדינת ישראל (10.12.2018) לפיהם הסיווג לאירועים נועד לתכלית פונקציונלית ככלי עזר, וממילא במישור המהותי מוטל על בית המשפט הקובע מתחם ענישה לשקול את מספר המעשים וחומרתם גם כאשר הם סווגו כאירוע עברייני אחד. בנוסף, כבר נקבע כי מקום בו גוזר בית המשפט עונש כולל ולא עונש נפרד לכל אירוע, חשיבות מספר האירועים לגזירת העונש פחותה (ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (5.12.2018), פסקה 20).

האירוע הראשון - עבירות המס:

32. רבות נכתב אודות חשיבות הערכים המוגנים בעבירות המס, על אחת כמה וכמה ביחס לעבירות שבבסיסן כוונה להתחמק מתשלום מס. עבירות אלה באות להגן על ערכים חברתיים שחשיבותם

ראשונה במעלה למרקם החברתי במדינה, ביניהם בערך השוויון ואמון הציבור. לצד ביצוע עבירות המס פוטנציאל נזק ממשי לקופה הציבורית, שחשיבותה לכלכלת המדינה וביטחונה ברורה. פגיעה כאמור אף מתרחשת באופן תדיר בסוג העבירות בעניינינו, ומביאה לפגיעה ב"קורבן השקט", הציבור בכללותו, ובפרט ציבור המוחלש בחברה, הנשען על השירותים הציבוריים. ביצוע העבירות אף מביא לפגיעה בפיקוח הרשות, ובאמון הניתן בעוסקים/נישומים שידווחו, יגישו דיווחי אמת וישלמו מס כחוק. מדובר בעבירות שביצוען קל וגילויין קשה יחסית, קיים פיתוי לבצען - ולא אחת צוינה חשיבותה של ענישה מרתיעה לצידן. כדברי כב' השופט י' אלרון ברע"פ 9004/18 מאיר יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018) (להלן: עניין יצחקי):

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל (וראו: רע"פ 5823/09 באשתי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.8.2009); רע"פ 5308/18 ג'בארין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 11 להחלטתי (18.7.2018))."

33. בעניינינו, מדובר בפגיעה קשה ברף גבוה מביצוע כלל העבירות בהן הורשעה הנאשמת. מהכרעת הדין עולה באופן ברור התנהלותה חסרת הגבולות של הנאשמת בביצוע עבירות באופן שיטתי במהלך פעילותה העסקית לשם קידומה. הנאשמת לא בחלה בביצוע עבירות כלפי כל הנקרה בדרכה כדי להשיג את מטרותיה, ובכלל זאת לקוחותיה, הבנק בו ניהלה את עסקיה, ורשויות המס. 34. כאמור לעיל, בהכרעת הדין נקבע כי הנאשמת פעלה בשוק הנדל"ן והמגורים באמצעות קבוצת החברות, ביניהן נאשמות 3 - 7 בהן שלטה ואותן ניהלה, אשר ארגנו קבוצות רכישה לרכישת זכויות במקרקעין לטובת הקמת פרויקטים לדירה. נקבע כי הוכח שהחברות (נאשמות 3 - 7) היו חלק מקבוצות הרכישה בשיעורי החזקה שונים, וכי מכרו במרבית המקרים את זכויותיהן למצטרפים לקבוצות הרכישה. עוד נקבע כי הנאשמת ניצלה את הניסיון והמוניטין שצברה בתחום הנדל"ן ואת מנגנוני הפעילות של החברות, ורשמה לזכותה באופן פרטי זכויות במקרקעין בפרויקטים שונים, וגם אותן מכרה במרבית המקרים למצטרפים לקבוצות הרכישה, והיא בגדר מי שניהל עסק פרטי והייתה חייבת ברישום כעוסק במע"מ.

35. מרביתן של עבירות המס אשר ביצעה הנאשמת הן עבירות מס מסוג פשע אשר בוצעו בכוונה להתחמק מתשלום מס, חלקן בנסיבות מחמירות, והן בוצעו במסגרת ו/או בזיקה ל - 7 פרויקטים לדירה אותם הקימה. מהכרעת הדין עולה התנהלותה השיטתית של הנאשמת לביצוען (לצד עבירות מס נוספות כמפורט באישומים) הן במסגרת החברות, הן באופן פרטי, על פני תקופה ממושכת בת כ - 8 שנים, משנת 2008 ועד שנת 2016, ובהיקפים אדירים תוך ניצול מערך החברות שבשליטתה. בכלל זאת, הנאשמת לא הוציאה חשבוניות, לא דיווחה למע"מ על מלוא העסקאות של מכירת זכויות אשר ביצעה יחד עם מי מהחברות או בכובעה כעוסק פרטי, ולא שילמה את המע"מ הנובע מהן בסכומים

אדירים. זאת תוך ניהול ספרי הנהלת חשבונות כוזבים ושימוש במרמה ותחבולה, במטרה להתחמק מתשלום מס.

36. כטענת המאשימה, במשפט הוכח שהנאשמת הייתה מנהלת ריכוזית בחברות והיא מחוללת העבירות. אף הוכח כי בביצוע העבירות הנאשמת ערבבה בין כספי החברות, בין כספי החברות לכספי חשבונות הנאמנות של הפרויקטים, ובין כספי החברות לכספיה הפרטיים, ועשתה בהם כל שרצתה, כשבכך אף היה כדי להקשות על גילוי העבירות. עוד כטענת המאשימה, קיימת חומרה נוספת בכך שהנאשמת אף לא שעתה להתרעות מצד בעלי מקצוע שהעסיקה ביחס להתנהלותה, לרבות ביחס למועד החיוב במס ושיעורו בסוג העסקאות אשר ביצעה. עולה בבירור שכאשר המלצת בעלי המקצוע התנגשה עם שיקוליה העסקיים של הנאשמת, הנאשמת בחרה להתעלם ממנה. הנאשמת אף דרשה בדוחות החברות למנהל מע"מ ולפקיד השומה כתשומות והוצאות, הוצאות אישיות פרטיות שלה שלא כדין. סכום הרכישות הפרטיות הוא לא פחות מ - 900,000 ₪, ומס התשומות הנובע מהן כ - 142,000 ₪.

37. בנוסף, על מנת להגדיל את הונה האישי, הנאשמת אף לא דיווחה על דיבידנד מהחברות אשר מימנו את הוצאותיה האישיות, וכן על דיבידנד שקיבלה משרכשה זכויות בפנטהאוז בפרויקט אור על הפארק במימון חברת אור סיטי בסך של לפחות 2.7 מיליון ₪. כל זאת תוך שימוש במרמה עורמה ותחבולה ובמטרה להתחמק ממס. הנאשמת אף לא הגישה הצהרת הון.

38. כטענת המאשימה, סכום העסקאות הכולל (והתשומות שנוכו שלא כדין) בגין הורשעה הנאשמת עומד על כ - 90 מיליון ₪, והמע"מ שנגרע מהקופה הציבורית בגין בסך של מעל 11 מיליון ₪. מדובר בסכום חריג בגובהו ובנזק יוצא דופן בחומרתו לקופה הציבורית. בעת בחינת הנסיבות נתתי משקל מסוים לקולא לכך שהנאשמת אינה מי שהקימה את עסקיה כחלק מתוכנית עבריינית על מנת לגזול כספים מאחרים ומהקופה הציבורית, כי ניהלה עסקי אמת ושילמה חלק מהמס שהיה עליה לשלם במסגרת עסקיה, כשנראה שהמניע בבסיס העבירות הוא גם קושי תזרימי עמו התמודדה.

39. בהינתן האמור וביחס לענישה הנוהגת יש להבהיר כי בניגוד למאשימה, אינני סבורה שיש ללמוד גזירה שווה מענישה בגין ניכוי חשבונות פיקטיביות (גם אם זו היחידה שבנמצא בהיקפי העבירה הנדונים), וודאי לא ביחס לחלק הארי של עבירות המערבות חשבונות פיקטיביות הוגדרו לא אחת כמכת מדינת, כונו בשם ומציינים בתי המשפט כי עבירות המערבות חשבונות פיקטיביות הוגדרו לא אחת כמכת מדינת, כונו בשם "אבי אבות הטומאה", ונקבע כי מדובר בנגע קשה הפוגע בכל רבדי תשלום מס אמת (ראו לדוגמא עפ"ג (ת"א) 6968-02-17 **משהראוי נ' מדינת ישראל** (24.4.2017)). זאת גם בשל המרמה האקטיבית שלצד ביצוע, שהיא ברף גבוה ביותר, כשמצג השווא בספרי הנהלת החשבונות ובדוחות מבצע העבירה הוא כזה המהתל במעיין בהם. ראו עוד לשם הדוגמא: ע"פ (ת"א) 70637/99 **מדינת ישראל נ' אברהם** (18.8.1999) שם ציין בית המשפט:

"העבירה של הפצת חשבונות פיקטיביות היא אבי אבות הטומאה כשמדובר בעבירות מס. לא סתם השתמטות ממס, לא התחמקות מרישום, מדיווח או מתשלום, אלא יצירה ישמאין של חשבונות פיקטיביות שמחטיאות גם את מי שמייצר אותן ולא פחות מכך את מי שמשתמש בהן".

40. בענייננו לעומת זאת, הגם שלא הוצאו חשבונות בגין מכירת זכויות על ידי החברות, ועסקאות אלה לא דווחו ולא שולם מע"מ בגינם, ועל אף ערבוב פעילות וכספי החברות, ועבירות המס הנוספות אשר בוצעו, אין מדובר בהתנהלות מרמיתית אקטיבית העולה כדי דרגת החומרה שבשימוש בחשבונות

פיקטיביות, ומדובר בהבחנה בעלת משמעות מסוימת בעת קביעת מתחם הענישה.
41. לאור האמור, בסקירת הענישה הנוגת תיבחן ענישה אשר הושתה בגין ניכוי חשבוניות פיקטיביות, כשבעת קביעת מתחם הענישה, יינתן משקל גם להבחנה בין העבירות. להלן יפורטו דוגמאות רלוונטיות אותן מצאתי מתאימות, ביניהן דוגמאות מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה:

· רע"פ 2627/18 **ביטון נ' מדינת ישראל** (5.7.2018) שם הורשע המבקש בעבירות לפי חוק

מע"מ והפקודה בגין בביצוע "תוכנית עבריינית רחבת היקף שמטרתה גזילת הקופה הציבורית" ב - 7 אישומים שונים. במסגרת זו הורשע על פי האישום הראשון בניכוי מס תשומות על יסוד חשבוניות פיקטיביות בסך של כ - 550,000,000 ₪ בנסיבות מחמירות שהמע"מ בגינן כ - 81,000,000 ₪. כמו כן, בניהול ספרים כוזבים כמו גם בעבירות לפי סעיף 220 לפקודה. באישום השני הורשע המבקש בניכוי מס תשומות על יסוד חשבוניות פיקטיביות בסך של כ - 19,500,000 ₪ שהמע"מ בגינן כ - 2,600,000 ₪ בנסיבות מחמירות וכן ניהול ספרים כוזבים. ביתר האישומים הורשע במבקש בהוצאת חשבוניות פיקטיביות בנסיבות מחמירות, ובעבירות לפי סעיף 220 לפקודה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שבין 48 ל - 84 חודשי מאסר בפועל בגין האישום הראשון ובין 10 ל - 14 חודשי מאסר בפועל בגין האישום השני. על המבקש, שלא הסיר את המחדלים, נגזרו 100 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000,000 ₪. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, תוך שצוין כי העונש הוא ברף המקל. גם בקשת רשות הערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה תוך שנקבע כי העונש אינו סוטה מרמת הענישה הנהוגה בנסיבות דומות.

· רע"פ 7759/14 **שבת נ' מדינת ישראל** (18.12.2014) שם הורשע המבקש בעבירות

המערבות חשבוניות פיקטיביות בנסיבות מחמירות, ובכלל זאת בניכוי חשבוניות פיקטיביות, לצד הפצתן ולצד עבירות לפי סעיף 220 לפקודה ועבירות מס נוספות. נקבע כי המבקש וחבריו עסקו בסחר בחשבוניות פיקטיביות בהיקפים של מאות מיליוני ₪, תוך גרימת נזק רב לקופה הציבורית על פני תקופה ארוכה. על המבקש נגזר עונש של 8 שנות מאסר בפועל לצד קנס בסך 2,000,000 ₪ ומאסר על תנאי למשך שנתיים. בית משפט השלום קבע מתחמי ענישה נפרדים לפרשות השונות באותו המקרה. תחתית המתחמים נעה בין 36 ו-54 חודשי מאסר והרף העליון בין 60 ו-78 חודשי מאסר. בבית המשפט המחוזי הוקל עונשו של המבקש לעונש מאסר לריצוי בפועל למשך 6 שנים וחצי כשיתר רכיבי הענישה נותרו בעינם. בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה.

· רע"פ 4261/13 **נמני נ' מדינת ישראל** (18.6.2013) שם הורשע המבקש על יסוד הודאתו

בשלושה תיקים שעניינם קבלת חשבוניות פיקטיביות בסך כולל של 71 מיליון ₪, ברישומן ובניכויין בדיווחיו למע"מ, במשך כשש שנים ברציפות, שבמהלכן ניכה שלא כדין מס תשומות בסך של כ-11 מיליון ₪ בנסיבות מחמירות. בנוסף, הורשע בשיבוש מהלכי משפט. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין 4 ו-6 שנות מאסר בפועל. לאחר שנשקלו עברו הפלילי של המבקש, נסיבותיו האישיות, הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי, והעובדה שפעל תחת לחצים פיננסיים ואחרים הוטלו על המבקש 4.5 שנות מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי, וקנס בסך 500,000 ₪. בית המשפט המחוזי החמיר עונשו, העמידו על 5.5 שנות מאסר וקבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 5-7 שנות מאסר לאחר ששקל גם עונשים שנגזרו על אחרים בפרשה. בקשת רשות ערעור לבית משפט העליון נדחתה.

- רע"פ 7487/18 **אטיאס נ' מדינת ישראל** (4.11.2018) שם הורשע המבקש לאחר שמיעת ראיות בעבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין, מסירת דו"ח הכולל ידיעה כוזבת והכנת פנקסי חשבונות כוזבים, הכל בנסיבות מחמירות. עסקין בניכוי מס תשומות באמצעות 98 חשבוניות מס פיקטיביות בסך של למעלה מ-60 מיליון ₪, והמס הגלום בהן בסך 8,758,008 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 4 ו-6 שנות מאסר וגזר על המבקש עונש של 50 חודשי מאסר, 18 חודשי מאסר על תנאי, קנס על סך 750,000 ₪ והתחייבות על סך 100,000 ₪. בית המשפט המחוזי הפחית את העונש ל-42 חודשי מאסר. בקשת רשות ערעור לבית משפט העליון נדחתה תוך שצוין כי מדובר במעשים חמורים של הונאת את רשויות המס באמצעות שימוש בקרוב למאה חשבוניות פיקטיביות בסכומים גבוהים מאוד, והעונש אינו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת.
- רע"פ 5140/19 **חברתאמוקו לשמנים ודלק בע"מ נ' מדינת ישראל** (22.10.2019) שם הורשע המבקש בניכוי מס תשומות בסך כ-6 מיליון ₪ על יסוד חשבוניות פיקטיביות. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה שבין 2 ל-5 שנות מאסר בפועל, וגזר על המבקש 32 חודשי מאסר, 12 חודשי מאסר על תנאי, וקנס בסך 60,000 ₪. ערעורים הדדיים שהוגשו לבית המשפט המחוזי נדחו וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.
- בכל הנוגע לעבירות על הפקודה, המאשימה הפנתה לע"פ 7760/18 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (16.5.2019) (להלן: **עניין מזרחי**) שם הורשע המערער על יסוד הודאתו בעבירות מס וביניהן השמטת הכנסות בסך 2.6 מיליון ₪. בית המשפט העליון בערעור קבע כי מתחם הענישה ביחס לעבירות המס שבאישום הרלוונטי הוא בין 12 ו-36 חודשי מאסר בפועל.
- בנוסף, לע"פ 2396/16 **שבת נ' מדינת ישראל** (27.3.2016) שם הורשעו המבקש וחברה בניהולו, לאחר שמיעת ראיות, במסירת תרשומת כוזבת בדו"ח, השמטת הכנסות, הכנת ספרי חשבונות כוזבים ושימוש במרמה עורמה ותחבולה במטרה להתחמק ממס. ההכנסה שהושמטה הייתה בסכום כולל של 4,675,883 ₪. בנוסף, בספרי החשבונות של החברה כללו הוצאות פרטיות של המבקש ובני משפחתו בסך כולל של כ-150,000 ₪. בית משפט השלום קבע מתחם הענישה הנע בין 18 ו-45 חודשי מאסר, תוך שצוין כי מדובר בבניית מערכת מתוחכמת להעלמת מס שיטתית בהיקפים גדולים, וגזר על המבקש 30 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי ערעור שהוגש, הקל בעונש המבקש מ-30 ל-24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, והפחית את שיעור הקנס. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.
- 42. בהינתן האמור, לאחר בחינת נסיבות ביצוע העבירות ומידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשי הנאשמת, לצד הענישה הנוהגת המפורטת לעיל, על הדומה והשונה בינה לבין עניינינו, **מתחם עונש המאסר בגין עבירות המס בכללותן יקבע בין 5 ו-7 שנות מאסר בפועל.**
- 43. לצד זאת ייגזר על הנאשמת מאסר על תנאי מרתיע וקנס בשיעור שבין 50,000 ₪ (כעתירת המאשימה) ו-500,000 ₪, בשים לב מחד לאופי הכלכלי של העבירות שביצעה ולנזק שנגרם ממעשיה לקופה הציבורית, ומאידך, כמצוות המחוקק, גם למצבה הכלכלי של הנאשמת (אליו הפנתה ב"כ המאשימה בטיעוניה) וכפי שהובא לידיעתי במהלך המשפט גם בדברי הנאשמת עצמה, ולאור הליכי חדלות הפירעון בעניינה ובענייני החברות אליהם נחשפתי גם מעדותו של עו"ד איתן ארז (מבלי להתעלם מכך שהליך פשיטת הרגל בעניינה של הנאשמת בוטל לבקשתה).

האירוע השני - עבירות מרמה, תחבולה וזיוף

44. כזכור, הנאשמת הורשעה גם בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, תחבולה תוך ניצול טעות הזולת שאין בהם מרמה, זיוף בכוונה לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ושימוש במסמך מזויף. הערכים המוגנים בעבירות אלה נוגעים לחופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרומה, בענייננו, חלק מחברי קבוצת הרכישה בפרויקט צ'לנוב, בנק מזרחי ומנהל הסניף מטעמו, ויכולתם לקבל החלטות מושכלות ונכונות. מביצוע עבירות הזיוף והשימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר במרמה אף נפגעים הכוח והאותנטיות של מסמכים, שהם כטענת המאשימה, חפץ שהוא סמל לרצינות ואמינות.

45. אשר לנסיבות ביצוע העבירות: בהכרעת הדין נקבע כי כמפורט באישום 13, במהלך החודשים אוגוסט וספטמבר 2015, הציגה הנאשמת מצגים כוזבים לשלושה מלקוחותיה, חברי קבוצת הרכישה בפרויקט צ'לנוב, עת פנתה אליהם וביקשה מהם לבצע העברה בנקאית לחשבון הבנק של חברת מרום סיטי שבשליטתה וניהולה חלף המחאה בסכום זהה שמסרו לנאמן הפרויקט, תוך שהבטיחה כי המחאות שמסרו לנאמן לא יופקדו. זאת הגם שידעה שהמצגים שמסרה כוזבים וכי אין לה אפשרות וסמכות לבטל את המחאות שמסרו לנאמן. בנוסף, בתחבולה ותוך ניצול טעותו של זוג לקוחות נוסף אשר ביקש שלא תופקד המחאה שמסרו, הסכימה לכך והתנתה הסכמתה בכך שיבצעו העברה בנקאית לחברת מרום סיטי. הסכום הכולל שהתקבל בידי הנאשמת כתוצאה ממעשים אלה הוא בסך 1,930,978 ₪. כמפורט בהכרעת הדין, על פי עדות שניים מהלקוחות, בשל האמור, חברי הקבוצה נאלצו לשלם יותר על הפרויקט. גם נאמן הפרויקט העיד כי על אף התחייבותה, הנאשמת לא החזירה כספים בהיקף שקיבלה במרמה לחשבון הנאמנות, וזו הייתה אחת הסיבות לחסר בחשבון.

46. יש טעם רב בטענות ב"כ המאשימה לפיהן קיימת חומרה רבה במעשים, הן נוכח סכום העבירות הגבוה, הן בשל הסיכון בו העמידה את הכספים והפרויקט, והן בשל ביצוע העבירות תוך ניצול מעמדה המיוחד כמארגנת הקבוצה, וניצול האמון שניתן בה על ידי לקוחותיה אשר ביקשו כי הכספים אשר העבירו לה ישמשו לבניית ביתם. עולה כי מדובר בהתנהלות עבריינית חסרת גבולות של הנאשמת אשר ראתה רק את צרכיה, ולא היססה לפגוע באחרים לשם קידומם. לצד זאת, בעת בחינת הנסיבות יש לתת את הדעת גם לכך שאין מדובר בביצוע עבירות על פני תקופה ממושכת ביותר, או במספר רב של קורבנות ישירים לביצוען.

47. ביחס לאישום 14 נקבע בהכרעת הדין כי הוכח שבחודש פברואר 2016, סמוך לסוף דרכה העסקית של הנאשמת, הורתה הנאשמת לגלעדי ולטלי חיו (להלן: **חיו**), לזייף מסמך בנקאי בכוונה לקבל ממנהל סניף בנק אישור להמשך פעילות בחשבון בנק של אור סיטי, למרות חריגה ממסגרת האשראי בחשבון. הנאשמת הציגה את המסמך למנהל הסניף וקיבלה במרמה אישור להמשך פעילות החשבון ללא החזרת שיקים של אור סיטי. נקבע כי הנאשמת הייתה מודעת באופן מלא למעשיה ופעלה בכוונה לרמות את בנק מזרחי. גם כאן חומרה לא מבוטלת במעשי הנאשמת אשר ביצעה את העבירות משלא השלימה עם המציאות העסקית אליה נקלעה, ופעלה להשיג מימון בדרכי מרמה.

48. מדובר במרמה מתוכננת, מתוחכמת ואקטיבית בזיוף המסמך, תוך שימוש בשניים מעובדיה, כמפורט בהכרעת הדין, ובהיקף גבוה, כשהסכום המפורט במסמך המזויף הוא בסך של כ - 28 מיליון ₪, בעוד

שבחשבונה הופקדו בפועל רק כ - 256,000 ₪ בלבד. גם האשראי שהתקבל כתוצאה מהמעשים הוא בסכום גבוה של כ- 1,242,000 ₪. גם בביצוע עבירות אלה ניצלה הנאשמת את מעמדה בבנק מזרחי כלקוחה משמעותית בסניף. יש אף טעם בטענת ב"כ המאשימה לפיה במעשיה אלה אף הובילו לפגיעה בלקוחותיה הרבים ומעשיה העמידו בסיכון את עתידם של הפרויקטים השונים שהיו בניהולה.

49. אשר לענישה הנוהגת, להלן יפורטו דוגמאות רלוונטיות מן הפסיקה, רובן דוגמאות אליהן הפנתה המאשימה - כשיש לזכור כי מעשה העבירה לעולם נבחן בנסיבותיו, ובעבירות מהסוג הנדון מנעד העונשים ומתחמי הענישה רחב יחסית, תלוי נסיבות ומושפע, בין היתר, ממידת המרמה, משכה, מאפייניה, היקפה והנזק שנגרם מביצועה.

· רע"פ 158/13 **עוז נ' מדינת ישראל** (7.2.2013) שם הודה המבקש בעובדות כתב אישום האוחז 24 אישומים והורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה (חלקן בנסיבות מחמירות), הוצאת שיק ללא כיסוי, גנבה, גניבה בידי מורשה, איומים וזיוף. המבקש הציג עצמו בכזב כאיש עסקים מנוסה בעל משאבים וקשרים, ובכך הוציא במרמה כספים ורכוש בסכום של כ- 1.7 מיליון ₪, ושיקים בסכום של 4.9 מיליון ₪. בית המשפט גזר על המערער, לו עבר פלילי מכהיד רלוונטי, 7 שנות מאסר. ערעור המערער לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור לבית המשפט העליון.

· ע"פ 3591/17 **לירז רז נ' מדינת ישראל** (10.4.2018) שם הורשעה המערערת על יסוד הודאתה בביצוע עבירות מרמה, חלקן בנסיבות מחמירות, הלבנת הון, זיוף, שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות, שימוש במרמה, ערמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס הכנסה, השמטת הכנסה במזיד בכוונה להתחמק ממס, אי מסירת מידע לפי סעיף 213א(א) לפקודת פשיטת הרגל, אי גילוי נכסים, השמטה, מניעת הצגת מסמכים, ומרמה במסמכים. המערערת, עיוורת מלידה, הונתה בשיטתיות ובסכומי כסף גדולים, בין היתר תוך התחזות לאשת עסקים מצליחה בתחום הנדל"ן, זיוף מסמכים והצגת מצגים כוזבים. לצורך הסתרת פעילותה החתימה המערערת את קורבנותיה על הסכמים המחייבים אותם לשמור על סודיות, והסתירה את זכויותיה ברכוש האסור שקיבלה על ידי דרישה לקבלת כספים במזומן. המערערת הורתה לעורך דין לרשום את הכספים בחשבון בנק הרשום על שמו כך שהחשבון יחזה כחשבון נאמנות לעסקאות, ולאחר מכן הורתה לו למשוך את הכסף שהתקבל בחשבון במזומן ולהעבירו לידיה. סכום המרמה עמד על כ- 3,400,000 ₪ וניסיון המרמה על 900,000 ₪. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין שנתיים ועד 5 שנות מאסר בפועל בגין כל אירוע של קבלת כספים במרמה תוך זיוף מסמכים ושימוש בהם. מתחם העונש בגין עבירות המס נקבע לשנה עד 3 שנות מאסר בפועל. על מערערת נגזר עונש של 6 שנות מאסר לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש אך ביטל את רכיב הקנס בהתחשב בסכום הפיצויים הגבוה ששילמה ותקופת המאסר הממושכת שנגזרה עליה, ובהתחשב בלקות הראיה שלה.

· ע"פ 5035/08 **ליאורה דבול הזמי נ' מדינת ישראל** (7.1.2009) שם הורשעה המערערת על יסוד הודאתה בביצוע עבירות של גניבה בידי מורשה, קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך בכוונה לקבל דבר, שימוש במסמך מזויף והפרת אמונים בתאגיד. המערערת עבדה במשך שנים רבות בבנק, ונוכח האמון שניתן בה הפקידו אחדים מהלקוחות בידיה את ניהול חשבונותיהם, בהנחה כי תפעל לטובתם. המערערת מעלה באמון ובמשך שנים גנבה

מחשבוניות הלקוחות סכום מצטבר של כ-3.5 מיליון ₪, תוך זיוף מסמכים. במסגרת הסדר הטיעון בעניינה, היתה המערערת אמורה לשלם פיצוי בסכום של 1.6 מיליון ₪, שאז המשיבה הגבילה את עתירתה העונשית ל-5 שנות מאסר וההגנה תעתור לתקופת מאסר שלא תעלה על 3 שנים. משבפועל שילמה המערערת סכום של 275,000 ₪ בלבד, גזר עליה בית המשפט 5 שנות מאסר לצד ענישה נלווית. ערעורה על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון.

· ת"פ 54007-08-19 **מדינת ישראל ואח' נ' הלוי** (21.1.2024) שם הורשעה הנאשמת לאחר

שמיעת ראיות בביצוע עבירות זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לצד עבירות מס. באמצעות המרמה השיגה הנאשמת החזרי מס כוזבים עבור 44 לקוחות בסכום של 1.1 מיליון ₪. במסגרת האישום הראשון הורשעה הנאשמת במרמה וזיוף מסמכים שצורפו לבקשות החזרי מס של לקוחותיה ללא ידיעתם. מתחם הענישה לאישום זה נקבע על 18 ועד 30 חודשי מאסר. במסגרת האישום השני הורשעה הנאשמת בביצוע עבירות מס בכוונה להתחמק מתשלום מס. מתחם הענישה בגין אישום זה נקבע על 9 עד 20 חודשי מאסר. על הנאשמת נגזר עונש של 25 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. הנאשמת חזרה מערעור שהגישה.

· רע"פ 5423/14 **שלום אלכסנדר קופרמן נ' מדינת ישראל** (29.9.2015) שם הורשע

המבקש לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, גניבה בידי מורשה, משיכת שיק ללא כיסוי והדחה בחקירה בנסיבות מחמירות. עסקין בקבלת כ - 6.8 מיליון ₪ במרמה מ-14 מתלוננים. בית משפט השלום קבע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחת משלוש קבוצות שהוגדרו על ידו - מתחם הנע בין 14 ו-30 חודשי מאסר, מתחם הנע בין 13 ועד 18 חודשי מאסר, מתחם הנע בין 22 ו-40 חודשי מאסר, מתחם הנע בין 40 ו-72 חודשי מאסר, ומתחם אשר לעבירת ההדחה בחקירה הועמד על 2 עד 8 חודשי מאסר. על המבקש נגזר עונש של 57 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש וקיבל את ערעורה של המדינה כך שעונש המאסר הכולל הוחמר ל-75 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

· ע"פ 7391/19 **שלמה כהן נ' מדינת ישראל** (25.8.2020) שם הורשע המערער לאחר

שמיעת ראיות בביצוע עבירות זיוף בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף, ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, וקבלת דבר במרמה. המערער באמצעות חברה שבשליטתו הגיש תביעת פיצויים כוזבת לקרן הפיצויים לפי חוק מס רכוש וקרן פיצויים. בתביעה נטען כי נגרם נזק למתחם החברה נגרם מפגיע סמוך למקום כשבפועל אותו הנזק נגרם מהצפה שאירעה במתחם החברה כשנתיים קודם לכן ובגינם תבעה החברה את חברת הביטוח שלה בעבר וזכתה לפיצוי. התביעה, בסך 4,098,133 ₪ אושרה והחברה קיבלה שתי מקדמות בסכום כולל של 2,500,000 ₪. המערער והחברה ניסו גם לקבל במרמה 1,598,133 ₪ נוספים. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין 18 עד 48 חודשי מאסר וקנס משמעותי בהתאם ליכולתו הכלכלית של המערער, וגזר על המערער 18 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, וקנס בסך 180,000 ₪. ערעור על עונש המאסר נדחה בעוד שנקבע כי הקנס יופחת לסך של 120,000 ₪.

50. להשלמת התמונה ובקשר לעבירות אלה יצוין כי ביום 14.4.2021 נגזר דינה של טלי חיו, אשר הורשעה על יסוד הודאתה במסגרת הסדר טיעון בעבירה של זיוף בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות וסיוע לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (ביחס למתואר באישום הארבעה-עשר בכתב האישום בעניינו). בית המשפט גזר על חיו 4.5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, בהתאם להסכמות הצדדים. בבואו לקבוע האם לאמץ את הענישה המוסכמת (כשצוין כי היא מקלה עם חיו) שקל בית המשפט את הודאתה של חיו, היעדר עבר פלילי, חסכון בזמן שיפוטי, ושיתוף הפעולה עם הרשויות. כמו כן את נסיבות ביצוע העבירות - כשנקבע כי חיו היא לא מי שיזמה את ביצוע העבירות אלא פעלה על פי הוראות מעסיקיה.

51. לאחר בחינת נסיבות ביצוע העבירות ומידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשי הנאשמת, לצד הענישה הנוהגת, על הדומה והשונה בינה לבין עניינו, **מתחם עונש המאסר בגין עבירות המרמה והזיוף יקבע בין 2 ו- 4 שנות מאסר בפועל.**

אירוע שלישי חוק הגנת הצרכן

52. תכליתו של חוק הגנת הצרכן היא הגנה על האינטרסים הלגיטימיים של צרכנים באמצעות צמצום פערי הכוחות והמידע שקיימים באופן טבעי בין עוסקים לצרכנים, שמירה על האוטונומיה של הצרכן, והשלטת התנהגויות ראויות על המגזר העסקי תוך קידום תחרות ומסחר הוגן. על מנת להגשים תכליות אלה, קובע חוק הגנת הצרכן, בין היתר, חובות גילוי, איסורי הטעיה והשפעה בלתי הוגנת, והבאת מלוא המידע המהותי לצרכן עוד טרם היקשרות בעסקה, על מנת שיוכל לכלכל צעדיו. ראו לדוגמא את קביעת בית המשפט בע"פ 71561/01 **מדינת ישראל נ' חוגלה קימברלי שווק בע"מ** (31.3.2003) :

"חוק הגנת הצרכן, כשמו כן הוא. מטרתו להגן על הצרכן שבעשותו עסקה יעמוד לרשותו מלוא המידע ההוגן והנאות, על פיו יוכל לכלכל צעדיו ולגבש החלטתו בדבר פעילותו הצרכנית בתנאי וודאות מלאים. ממטרה זו נגזרת חובת גילוי רחבה ואיסור על עשיית מעשה או מחדל "העלול להטעות צרכן בכל עניין מהותי בעסקה".

53. בבסיס העבירות שבוצעו על ידי הנאשמת ערכים מוגנים שעניינם אמת בפרסום, אוטונומיית הפרט ושמירה על חופש הבחירה שלו, אספקת מידע נכון ומלא לצרכנים, הגנה על רווחתם ואיכות חייהם של הצרכנים, ערכי אמון והוגנות מסחרית, ותקינות חיי המסחר (ראו לדוגמא: דנ"א 5712/01 **ברזני נ' בזק חברה ישראלית לתקשורת בע"מ** (11.8.2003)).

54. הנאשמת כאמור ביצעה עבירות אי פיקוח של נושא משרה בחברה ואי עשיית מעשה על מנת למנוע הטעיה בפרסום. באופן קונקרטי, בעשרות פרסומים מטעם הנאשמת באמצעות חברת אור סיטי, לא צוין ולא גולה פרט מהותי, קרי, כי מדובר בארגון קבוצות רכישה, באופן שלכל הפחות עלול להטעות. כפי שנקבע בהכרעת הדין, הנאשמת הייתה מעורבת בכל שהתרחש בחברות ובכללן חברת אור סיטי, ושלטה והייתה מעורבת בכל הקשור לפרסומים מטעמה. כפי שנקבע, לא רק שהוכחה באופן ברור מעורבותה הפעילה של הנאשמת בנושא הפרסום בחברת אור סיטי, היא אף זו שהנחתה מה יהיה המלל במודעה, ולו בחלק מהמקרים. המדובר בפגיעה לא מבוטלת בערכים המוגנים מביצוע עבירה זו.

לצד זאת, מבלי למעט מן העבירה אך לקולא מסוימת מבחינת הנזק, אין להתעלם מכך שעל פי הראיות, לפחות בחלק מהמקרים, שכאשר פנו הלקוחות בעקבות הפרסומים הוסבר להם כי מדובר בקבוצות רכישה (ראו פסקאות 467, 468 ו- 474 להכרעת הדין).

55. לגבי מדיניות ענישה הנוהגת: כטענת המאשימה, מדובר במקרה תקדימי, ולא קיימים תיקים רבים בהם הוגשו כתבי אישום בגין עבירה זו, ואלה שכן - הסתיימו לרוב בהסדר בו עונש מוסכם. ב"כ המאשימה הפנתה לת"פ 9300-05-17 **הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן נ' אופטיקנה - האופטיסטור הראשון בע"מ** (4.2.2018) שנסיבותיו שונות מענייננו, כשהמשותף הוא כי גם שם נעברה עבירה של הטעיה בפרסום. במקרה זה הציגו הצדדים ענישה מוסכמת אשר אומצה על ידי בית המשפט, כך שעל החברה הנאשמת הוטל קנס בסך 150,000 ₪.

56. אפנה גם לת"פ 30229-10-18 **מדינת ישראל נ' ג.ק. - מערכות מתקדמות לניקוי בע"מ** (24.6.2020) שם הורשעה החברה על יסוד הודאתה בביצוע עבירות לפי חוק הגנת הצרכן שעניינן עשיית מעשה העלול להטעות לגבי תנאי ביטול של עסקה, תנאי תשלום של עסקה, תנאי האחריות של עסקה. כמו כן עבירות של אי ביטול עסקה ברוכלות ואי השבת התמורה ואי השבת התמורה בעקבות ביטול עסקת רוכלות. דובר במקרים רבים של השפעה בלתי הוגנת על צרכנים, כשיטת עבודה, הטעייתם בנוגע לתנאי העסקה ולאפשרות ביטולה, כשההטעיה גרמה לצרכנים נזק. בנוסף שיטת פעולה זו הביאה לקושי ביכולתם של הצרכנים לבטל עסקאות יקרות. נאשמים 2 ו- 3 הורשעו בביצוע העבירות מכוח אחריות פיקוחית כמו הנאשמת בענייננו. במקרה זה הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו עתרו לעונש של קנס בסך 250,000 ₪ שיתחלק שווה בשווה בין כלל הנאשמים. בית המשפט ציין כי מתחם העונש ההולם ביחס לקנס לנאשמים 2 ו- 3 צריך לנוע בין 100,000 ₪ ו-300,000 ₪. בסופו של יום, בשל המצב הכלכלי במדינה באותה עת גזר קנס נמוך מהמוסכם, כך שעל כל אחד מהנאשמים נגזר קנס בסך 50,000 ₪ ופיצוי בסך 10,000 ₪.

57. לצד זאת, הנאשמת אף הורשעה באי התייצבות לחקירות ברשות להגנת הצרכן ללא הצדק סביר. נקבע כי הנאשמת זומנה פעמים רבות לחקירה אך לא התייצבה, וכשהתייצבה לא ניתן היה לחקרה בשל אישור רפואי שהציגה. על פי הכרעת הדין, ניתנו לנאשמת הזדמנויות רבות לפרוס גרסתה אך היא בחרה שלא לשתף פעולה עם החקירה, ובעשותה את האמור, פגעה בערך המוגן הנוגע לקיום חקירה ללא הפרעה לצורך חקר האמת. גם בהקשר זה פגעה הנאשמת פגיעה לא מבוטלת בערכים המוגנים.

58. המאשימה לא הפנתה לפסיקה ביחס לענישה הנוהגת בעבירה הנדונה. כאינדיקציה לענישה הנוהגת אפנה לפסיקה המדגימה ענישה בעבירות לפי סעיף 117(א)(2) לחוק מע"מ (לדוגמא: ת"פ 36822-01-15 **רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' שי אברהם** (22.3.2022), שם נקבע מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי ועד חודשי מאסר ספורים שניתן לרצותם (בעבודות שירות).

59. בנסיבות הכוללות ביחס לעבירות על חוק הגנת הצרכן, גם בעניינה של הנאשמת, **מתחם העונש ייקבע בין מאסר מותנה ובין מספר חודשי מאסר אשר ניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות**

ביחס לאי ההתייצבות לחקירות, לצד קנס שנע בין 100,000 ₪ ו- 500,000 ₪.

העונש הקונקרטי לנאשמת

60. במקרה זה לא מתקיימות נסיבות המצדיקות חריגה לקולא או לחומרה ממתחמי הענישה.

הליך זה בעניינה של הנאשמת, שהיא ילידת שנת 1976, ללא עבר פלילי, מסתיים, כשכמפורט בהכרעת הדין ובפתח גזר הדין, מדובר בהליך שניהולו היה חריג ביותר. כך, הנאשמת שסירבה לייצוג משפטי, כמעט ולא שיתפה פעולה במהלכו, הפגינה זלזול בוטה בגורמי האכיפה ובכללם צוות הפרקליטים ובבית המשפט, ולא נטלה כל אחריות לעבירות החמורות אשר ביצעה, אף לא מהפה החוצה. נהפוך הוא. גם בימים האחרונים הוגשו לתיק בית המשפט בקשות שונות בשמה של הנאשמת ו/או על ידי צדדים שלישיים, שאינם קשורים להליך, בהן אף טענות קונספירטיביות ומשתלחות בצוות הפרקליטים ובגורמי לשכת.

61. אמנם, העבירות שבביצוען הורשעה הנאשמת בוצעו לפני זמן רב (בשנים 2008 ועד 2016), אולם חלק גדול מהמשכונות ההליכיים נח לפתחה של הנאשמת והתנהלותה. אלה הביאו לדחיות וביטולי דיונים רבים, כמפורט בהרחבה בהכרעת הדין. כפי שציינתי בהכרעת הדין, להתרשמותי, הנאשמת פעלה כפי שפעלה על מנת להפריע ולשבש את מהלך הדיונים התקין ולהכשיל את ההליך השיפוטי, ועשתה כל שלא ידה על מנת לעכב את ההליך ולהביא לכך שלא יסתיים. בנסיבות אלה, קיים קושי לתת משקל ממשי לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ותחילת ההליך, כך שלחלוף הזמן יינתן משקל נמוך ומוגבל ביותר בלבד.

62. הנאשמת אף לא פעלה לתקן את הנזק האדיר שגרמה לקופה הציבורית במעשיה, אף לא במעט, ולנתון זה נודעת משמעות רבה בין שיקולי הענישה בעבירות המס בהן הורשעה. כידוע על פי פסיקת בית המשפט העליון, חשיבות הסרת המחדל ומשקלה לקולא מבוססת על שני אדנים. האחד, תיקון הנזק הכלכלי שנגרם מביצוע העבירות. השני, משבדרך כלל יש בהסרת מחדל כדי לבטא נטילת אחריות וחרטה (רע"פ 7851/13 **חדרעודה נ' מדינת ישראל** (25.10.2015)). משקל מסוים יינתן לכך שבמסגרת הליכי חדלות הפירעון של החברות הגיע עו"ד איתן ארז להסדר עם רשויות מע"מ במסגרתו שולם מקופת הפירוק למע"מ סך של 5 מיליון ₪, וכי הוסכם שמדובר בהסרת מחדל מלאה מצד החברות (עמ' 92 ש' 7-14 לפרו' מיום 4.1.2021) (זאת לצד הסכם שומה של החברות מול מס הכנסה). אמנם, אין מדובר באקט רצוני של הנאשמת, כך שכפי שטענה המאשימה, קיים קושי לתת לשקול תשלום חלקי זה באופן מלא לזכותה. עם זאת, נתון זה יבוא בין שיקולי בעת קביעת העונש.

63. בנוסף, ולצד הנתונים אשר צוינו, שקלתי גם את נסיבותיה האישיות המיוחדות של הנאשמת, אשר הובאו לידיעתי במהלך המשפט, בדבריה ובדברי אחרים. כך, נתתי דעתי למשבר הקשה שחוותה הנאשמת עם התמוטטות עסקיה בשנת 2016, כשבשנת 2016 מונה עו"ד איתן ארז כמפרק החברות וכנאמן לנכסיה בהליך פשיטת הרגל (על פי דברי עו"ד ארז, בערך בשנת 2020 בוטלו על ידי בית המשפט הליכי פשיטת הרגל של הנאשמת לבקשתה) (עמ' 1318 ש' 1-2 לפרו' מיום 25.12.2022), ואת תחושותיה הקשות ביחס להליכי חדלות הפירעון וההליך הפלילי.

64. בנוסף, אף לא נעלמה ממני ההתמוטטות הנפשית שחוותה הנאשמת בשנת 2018 וגם עניין זה

נשקל על ידי במסגרת כלל הנסיבות. בהקשר זה אשוב ואציין כי הנאשמת נמצאה כשירה לעמוד לדין בבדיקה פסיכיאטרית ראשונית אשר התבצעה לאחרונה בבית החולים אברבנאל, ומבלי למעט מהקושי לנאשמת לצד ההתמוטטות שחוותה בעבר, להתרשמותי כאמור, התנהלותה במשפט הייתה מתוכננת ומניפולטיבית, על מנת לשבש את ההליך ולהביא לכך שלא ניתן יהיה לנהל הליך משפטי בעניינה. נתתי דעתי גם למשבר המשפחתי שחוותה וחווה הנאשמת, לגביו לא ארחיב מטעמי צנעת הפרט, וכן לתחושותיה הקשות בהקשר זה, כשאין ספק שהנאשמת מתמודדת עם קושי ממשי.

65. כל אלה באים גם הם בין שיקולי, מבלי להתעלם מכך שבעבירות המס בהן הורשעה הנאשמת מקבלים שיקולי הרתעה ואינטרס ציבורי בכורה על פני נסיבות אישיות (**עניין יצחקי**).

66. לאחר שקילת כלל האמור לעיל, ייגזרו על הנאשמת העונשים אשר יפרטו להלן. בשל מצבה הכלכלי, הקנס שייגזר יהיה מידתי ביחס להיקף העבירות שביצעה:

- א. מאסר בפועל למשך 7.5 שנים בניכוי ימי מעצרה מיום 17.12.2024 ועד היום.
- ב. מאסר על תנאי למשך 10 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשמת לא תעבור את העבירות אותן ביצעה על פי חוק מע"מ ופקודת מס הכנסה וכל עבירת מס מסוג פשע.
- ג. מאסר על תנאי למשך 9 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשמת לא תעבור את העבירות אותן ביצעה לפי חוק העונשין וכל עבירת מרמה וזיוף לפי סימן ו' לפרק י"א לחוק העונשין.
- ד. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשמת לא תעבור עבירת מס מסוג עוון.
- ה. קנס בסך ₪ 350,000 או 10 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 24 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.5.2025. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ז טבת תשפ"ה, 16 ינואר 2025, במעמד הצדדים.